

Skarga wniesiona w dniu 9 stycznia 2013 r. — Iran Liquefied Natural Gas przeciwko Radzie**(Sprawa T-5/13)**

(2013/C 55/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Iran Liquefied Natural Gas Co. (Teheran, Iran) (przedstawiciele: J. Grayston, Solicitor, G. Pandey, P. Gjortler, D. Rovetta, D. Sellers i N. Pilkington, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. ⁽²⁾ w zakresie w jakim zaskarżone akty wymieniają stronę skarżącą w wykazie osób i podmiotów podlegających środkom ograniczającym;

— obciążenie strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym polegającego na tym, że Rada nie wyznaczyła przesłuchania strony skarżącej mimo braku przeciwwskazań, szczególności w kontekście ciężących na niej aktualnych zobowiązań umownych.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia obowiązku doręczenia poprzez niedoręczenie przez Radę stronie skarżącej zaskarżonych środków.
- 3) Zarzut trzeci, dotyczący niewystarczającego charakteru uzasadnienia polegającego na tym, że Rada potwierdziła stronie skarżącej ograniczoną treść uzasadnienia, podczas gdy wniosek o dostęp do dokumentów pozostał bez odpowiedzi.
- 4) Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia prawa do obrony polegającego na tym, że stronie skarżącej odmówiono możliwości skutecznego przedstawienia swoich argumentów przeciwko wnioskowi Rady, jako że wnioski te nie zostały udostępnione stronie skarżącej.
- 5) Zarzut piąty, dotyczący oczywistego błędu w ocenie polegającego na tym, że — wbrew twierdzeniom Rady — strona

skarżąca nie jest spółką zależną National Iranian Oil Company, a w każdym razie Rada nie wykazała, że nawet w sytuacji, gdyby była spółką zależną, powodowałoby to korzyści dla państwa irańskiego sprzeczne z celem zaskarżonych środków.

- 6) Zarzut szósty, dotyczący naruszenia podstawowego prawa własności polegającego na tym, że nakładając środki obejmujące aktywa w banku i aktualne zobowiązania umowne strony skarżącej, Rada naruszyła podstawowe prawo własności poprzez zastosowanie środków, których proporcjonalności nie można wykazać.

-
- ⁽¹⁾ Decyzja Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. Dz 282, s. 58)
- ⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. Dz 282, s. 16)

Skarga wniesiona w dniu 9 stycznia 2013 r. — Tegometall International przeciwko OHIM — Irega (MEGO)**(Sprawa T-11/13)**

(2013/C 55/43)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Tegometall International AG (Lengwil, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci H. Timmann i E. Schaper)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Irega AG (Zuchwil, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 października 2012 r. w sprawie R 1522/2011-1 i unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego nr 3786134 „MEGO” lub posiłkowo o stwierdzenie nieważności tej decyzji i przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie interwenienta i OHIM kosztami postępowania w sprawie unieważnienia, postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem.